

УДК 351/354

Б.В. БОГДАНЕЦЬ, В.Й. КУЗИЛЯК*Львівський державний університет безпеки життєдіяльності***АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО І МУНІЦИПАЛЬНОГО
УПРАВЛІННЯ**

Україна стоїть на порозі реформ, які полягають у зміні підходів до менеджменту у всіх сферах. Винятком не стало державне та муніципальне управління. Суспільство та керівництво нашої держави намагаються наблизити організацію влади до європейських стандартів. Пряме державне управління на всіх територіальних рівнях виявилось неефективним. Тому на даному етапі розвитку і становлення України планується впровадження децентралізації державної влади, що надасть більше повноважень місцевим органам влади. Цей процес повинен здійснюватися у відповідності до Європейської хартії місцевого самоврядування. Саме у ній зазначено, що термін «місцеве самоврядування» означає право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до їхньої компетенції, в інтересах місцевого населення. Це право здійснюється радами або зборами, члени яких вільно обираються таємним голосуванням на основі прямого, рівного, загального виборчого права і які можуть мати підзвітні їм виконавчі органи.

Проаналізувавши Концепцію формування системи підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, можна прийти до висновку, що рівень освіти посадових осіб та депутатів місцевих рад здебільшого не дає їм змоги кваліфіковано здійснювати свої повноваження та виконувати покладені на них обов'язки. Так, з майже 99 тис. посадових осіб лише 64,7 відсотка мають повну вищу освіту. Для вирішення цієї проблеми необхідно проводити для них підвищення кваліфікації за професійними програмами, а також на спеціалізованих короткострокових навчальних курсах, тематичних постійно діючих та короткострокових семінарах, тренінгах. Виходячи з цього, рівень забезпеченості керівного складу виконавчих органів місцевих рад посадовими особами, що пройшли професійне навчання у сфері муніципального управління, повинен становити для міст обласних центрів - 100 відсотків, інших міст - не менш як 75 відсотків, селищ - не менш як 60 відсотків, сіл - не менш як 50 відсотків. Рівень забезпеченості виконавчих апаратів обласних рад посадовими особами, що пройшли професійне навчання у сфері муніципального управління, повинен становити 100 відсотків, а виконавчих апаратів районних рад - не менш як 75 відсотків.

В українців змінюється бачення до системи управління державою. Політика правління всіма сферами з центру довела свою неефективність. Це зумовлюється тим, що територіальним громадам не надавалися достатні повноваження для вирішення нагальних проблем на місцях. Тому в теперішній час заговорили про розподіл функцій між центром і регіонами. Зок-

рема про збільшення частки доходів місцевих бюджетів відносно інших рівнів, що дасть можливість самостійно розподіляти кошти на найнагальніші потреби, не чекаючи рішення зверху. Це дозволить збільшити економічне зростання шляхом розвитку малого бізнесу, залученням інвесторів (українських і закордонних) та покращить умови для життя громадян (доступ до освіти, медицини, інформації і т.д.). Разом з цим повинна встановлюватися відповідальність місцевих керівників перед державою, а особливо громадою, яка буде їх контролювати. В залежності від ефективності роботи муніципальної влади, її працівникам має встановлюватися система заохочень і стягнень. Але для цього необхідно створити їм належні умови праці, а потім вимагати виконання всіх завдань, які будуть поставлені перед ними.

Слід зазначити, що однією із цілей державної регіональної політики на період до 2020 року є ефективне державне управління у сфері регіонального розвитку, яке буде забезпечуватися завдяки таким діям:

1. Децентралізація влади, реформування місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою.
2. Удосконалення системи стратегічного планування регіонального розвитку на загальнодержавному та регіональному рівні.
3. Підвищення якості державного управління регіональним розвитком.
4. Посилення міжгалузевої координації в процесі формування та реалізації державної регіональної політики.
5. Інституційне забезпечення регіонального розвитку.

Таким чином, реформування принципів системи управління в Україні має здійснюватися так, щоб органи влади, які найбільш тісно пов'язані з буденним існуванням людини, наділялися максимальними повноваженнями. Разом з цим на підсвідомості у всіх українців, як пересічних громадян, так і керівників на всіх ланках управління, має відкластися розуміння того, що корупція – це одна з найбільших проблем, котра становить загрозу національній безпеці, територіальній цілісності нашої держави та гальмує її розвиток.

Список літератури:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 385-р «Про схвалення Концепції формування системи підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад».
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року».
3. Європейська хартія місцевого самоврядування.
4. Закон України «Про ратифікацію Європейської хартії самоврядування».